

Вестник на българите в Детройт

Мисля всички ще се съгласите, И трябваше пак отначало
че човек се ражда със съдба. да вдигнем полека глава,
Никой обаче не знае, и да покажем нашето цяло
какво му предвещава тя. в една чужда страна!

И ние така се родихме Аз знам, че с мене ще се съгласите,
в България, райска страна, безспорно, трудна ще е таз съдба,
но Априлската линия кривна един живот във два различни свята,
и вятърът тук ни довя. дано износим тежестта!

Беше ни трудно,
понякога срамно,
че можеме много,
а ни оценяват неравно!

БИСТРА МАКНЕВ

В този брой четете:

Сайтът “Българите в Детройт” на 4 години	2
Дарение за Българския културен център в Детройт	3
Анкета	5
Покана за концерт	6
Радио програмата в Детройт	7
Любов към фолклора	10
Мисията невъзможна	15
Новият здравен закон	18
Летен стаж в България	21

Куклите са ръчно изработени от Цвета Тончева и са били продавани на български срещи с цел събиране на пари за излъчването на българската радио програма.

ЧЕСТИТ ГЕРГЬОВДЕН

ЧЕСТИТ ДЕН НА ХРАБРОСТТА И БЪЛГАРСКАТА АРМИЯ

ЧЕСТИТ ИМЕН ДЕН НА ВСИЧКИ ИМЕННИЦИ

БЕЛЕЖКА НА РЕДАКТОРА

Преди 4 години, на 1 май 2006 г., в интернет пространството се появи сайтът „Българите в Детройт“. Много материали и снимки публикувахме през годините, за които получаваме и похвали, и критика. Дейността и безсънните нощи се увеличиха, когато започнахме да правим едноименния вестник. Помощници има, но и работата не е малко.

Ако това, което правим ви харесва или пък сте критично настроени – пишете ни или се обадете. Всяко мнение е ценно за нас.

В този брой ви предлагаме материал за Тончо и Мария Тончеви, които 18 години са правили българска радио програма. Като човек, който се занимава с обществена дейност, бих потвърдила колко е трудно да се прави един радио час или няколко страници вестник. Когато са започнали своята дейност, семейство Тончеви са били пенсионери, които са имали време, но не и достатъчно сили. Ние сме млади и с ангажименти, за които понякога часовете на денонощието не достигат. Това, което ни обединява е любовта към България. Каквито и да са разликите между емиграцията от преди 80 или 20 години и новодошлите, приликите са повече. Отидете ли в българска къща ще видите миризливия здравец в градината, както и други български цветя. Градинарите от рано подготвят разсад на домати и чушки от български семена. Звънне ли телефонът по никое време през нощта – подскачаме като ужилени с тревога за нашите близки в България. Лавиците са отрупани със сувенири – от малките мускалчета с розова вода до големите керамични чинии, пренасяни старателно в куфарите. По стените ще видите картини със старите къщи на Пловдив или бурното море на Варна, позлатени икони или красива дърворезба. Може във Флорида и Хаваите да е много хубаво, но единствено България влече с неустойима сила. Независимо кога си дошъл, всеки минава през период на двоумение и колебания, през който обикновено единият партньор мисли за връщане в България, а другият - за оставане.

Където и да сме – Детройт или Хотън (вижте материала в бр. 1, 2010 г.) в нас гори огънчето на България. Може много пари и власт да имаме, но дали това ще остане в историята? Ето защо започнахме инициатива за преброяване на българите в района, за създаване на Български културен център с училище за децата и място за събиране на по-големите. Ако още не сте сигурни дали да подкрепите инициативата, прочетете интервюто с едно младо момче от Washington, както и историята на Мария, която ръководи детската забавачница. Според мен всичко, което правим за съхраняване на българщината зад граница има голямо значение за запазване на националните ни ценности и самосъзнание. Вече в няколко броеве на вестника поместваме имената на 100 велики българи, които са поставяли родината над всичко. Ако ни трябва пример – нека това да е техният.

Благодаря на всички, които ни помагат и подкрепят.

ДАНИЕЛА НАЧЕВА

ДАРЕНИЕ ЗА БЪЛГАРСКИЯ КУЛТУРЕН ЦЕНТЪР В ДЕТРОЙТ

Ще се върна назад в годините, когато току-що бяхме дошли в Америка. Мислех за България всеки ден през първите 2-3 години и тайно се надявах да се върнем окончателно след петата година. Е, времето минава и ние все още сме тук след вече 8 години. Не съм сигурна, че искам да се върна, но със сигурност знам, че искам да запазя традициите и езика ни и да ги предам на децата си.

Откакто се роди синът ни Георги все се чудя защо няма едно кафене, където децата да се забавляват, а майките да си пийнат кафенце на въздух. А да не говорим пък да оставиш детето си на някой да ти го гледа за час, а ти да свършиш нещо друго.

Един ден вкъщи дойде Нели Атанасова и спомена за българското училище. Попитах дали има нещо за малките деца и тя каза „не“, но май търсят някой.

Това ми стигаше. Отидох в училището и идеята ми беше посрещната с голяма радост от Вили Начев и Митра Енчева. Сега съм част от това начинание и съм много щастлива. Започнах работата си сама и с помощта на майките и бабите. Спас Стойков е моя основен асистент, който с голяма радост пое своя ангажимент и с удоволствие забавлява децата. Помага много и за 13 годишно дете е много отговорен. Бабата на Мишо пък е един от моите постоянни посетители, а отскоро имам и малчугани, които след часовете по български език и танци идват да се забавляват с по-малките. Лия с радост участва в нашите сбирки, а последния път и Васка пое част от ангажиментите на Спас и така напълнихме стаята с много усмивки. Радвам се, когато големите деца идват да се забавляват с нас, защото така те стават отговорни и грижовни към малките. След занятията с Данчето Стойкова, Калина Атанасова и техните деца правим табла с букви и цифри за децата и други проекти. Благодаря много на всички, които участват в нашата забавачница!

Благодаря специално на Вили и Митра, че ми повярваха и ми дадоха шанс. А ето, че сега сме и на прага на нашето самостоятелно начинание да имаме собствен Културен център, което ми дава надежда, че България със своите традиции няма да бъде забравена от живеещите в Мичигън.

Ние, работещите в хотел „Баронет“ в Novi през годините 2002 – 2004, вдъхновени от идеята, даряваме парите от касичката-прасенце за бъдещето на нашите деца и тяхната национална идентичност. Групата ни беше „желязна“ и сумата от \$160 е събрана от типове. Смятаме, че така парите ще намерят най-доброто си предназначение. Радвам се, че не сме ги изпили и изяли, както се канехме. Така сега имаме възможност да направим нещо добро.

Нека сме сплотени и се обичаме. Любовта и усмивката ще спасят света.

МАРИЯ ИВАНОВА

ПРЕБРОЯВАНЕ НА БЪЛГАРИТЕ В ЩАТА МИЧИГЪН

Чрез страниците на сайта www.BulgariansinDetroit.com започнахме преброяване на живеещите българи в региона. **Към 5 май 2010 г. има 473 регистрирани.** Данните ще се използват при кандидатстване за финансови средства и представяне на България на различни местни и международни изяви. Попълването на двете имена е задължително, а останалите полета (адрес, телефон и е-мейл) са по желание. Информацията няма да бъде предоставявана на други организации.

Можете да намерите формата за преброяване на първа страница на сайта www.BugariansinDetroit.com.

Ако познавате българи, които не работят с компютър, моля разпечатайте формата и я попълнете с техните данни.

Забелязахме няколко повторения, поради което молим всички за повече внимание при попълването на формата. Ако сте допуснали грешка ни пишете на info@BulgariansinDetroit.com. Удължаваме записвания до края на месец май.

ОТЗИВИ ОТ КОНЦЕРТА НА ПОЛИ ПАСКОВА НА 24 АПРИЛ

„Уважаеми сънародници,

От името на Folk Dance Club “Friends of Bulgarian Dance” искам да изкажа своята голяма благодарност на всички, които посетиха благотворителния концерт на 24 април т.г. в Балкано-Американския културен център. С вашето присъствие успяхме да съберем средства за новосформираното българско училище за роден език и български народни танци.

Приходите от концерта са \$660 и ще бъдат използвани единствено за нуждите на тези малки и прекрасни дечица от училището.”

Николай Аличев,

художествен ръководител на Folk Dance Club “Friends of Bulgarian Dance”

„Всичко е било много добре и концерт и певица и вие както домакини. Ние сме си тръгнали малко по-рано, защото баща ми не се чувстваше добре. И това е нормално, защото сме тръгнали от Охайо в събота рано сутрин и цял ден сме ходили по магазини в Детройт и на края бяхме на концерт.

Пак бихме дошли ако има концерт на Румяна Попова, Иван Дяков, Николина Чакърдакова, Янко Неделчев и т.н.”

Веле Трайковски, Акрон, Охайо

ЗАНИМАНИЯ ПО БЪЛГАРСКИ ЕЗИК И НАРОДНИ ТАНЦИ

Анкета с родители, посещаващи занятията по български език и народни танци в Балкано-Американския център в Трой

„Идеята за българско училище е много хубава. Водя децата си, защото искам да не забравят българското в тях и да се научат да четат и пишат на роден език. Мога да кажа, че вече има резултат от часовете, които децата ми посещават. Приветствам идеята за културен център, но мисля, че ще трябва доста финансови средства, за да се осъществи. Също така мисля, че трябва да се намери основен спонсор. Ще е трудно, ако се разчита само на членски внос.“

Велизар Бузгъов

„Идвам сутрин тук понеже ми липсват обичайните срещи с българи. Ако бях в България щях да се виждам с приятели и познати всеки ден, но тук е различно.

Ядосвам се, че не сме задружни като други нации, македонската, например. Те винаги предпочетат да отидат на македонско събиране, магазин или ресторант. Някои българи, ако трябва да избират между българин и друг човек, биха избрали другия с довода „И тоя ли ще печели на мой гръб“. Трябва да погледнем напред в бъдещето и да се интересуваме от българската общност, не да търсим само облагите, които можем да получим в момента. Аз лично мисля, че трябва още много гласност на идеята за Български културен център. Трябва да се обясни кой какво прави и още какво трябва да се направи с подробности, както и да се направи списък с необходимите действия и да се даде възможност на добри българи да помогнат с действия, време или пари. В тази икономическа ситуация не всеки има финансови средства.“

Виолета Александрова

„Искам да благодаря на организаторите на Българския културен център, в който ние българите имаме възможност да се срещнем с нови сънародници, да учим и самите нас на български бит и култура, фолклорни танци и песни. Голям принос е за нашите деца, които имат прекрасната възможност да научат майчиния език, да пишат и четат, да танцуват. Изказвам огромна благодарност и на Люба Иванова, която откри в мен един нов талант – да пея. Тя е ръководител на певчески хор за народни песни.

Моля всички, които не са посетили нашия център, да дойдат и да видят какво богатство е тук и как след като си тръгнем, се чувстваме презаредени с много положителна енергия за следващата работна седмица.“

Нели Атанасова

ЗАНИМАНИЯ ПО БЪЛГАРСКИ ЕЗИК И НАРОДНИ ТАНЦИ

„Това, което правите за нашите деца, е много хубаво. Радвам се, че има хора като вас, които намират време да научат децата ни на български език, народни танци и гордост от факта, че са Българи. Защото ние, като родители, виждаме, че нашите деца година след година забравят да говорят родния език.“

Сашка Евгениева

„Отлична възможност за детето ни да научи български народни танци.“

Александър и Деана Николови

ПОКАНА ЗА КОНЦЕРТ

На 22 май (събота) 2010 г. ще се проведе вечер на БЪЛГАРСКИЯ ТАЛАНТ И САМОДЕЙНОСТ В ДЕТРОЙТ

Каним най-сърдечно всеки, който с дарбата си да пее, танцува, рецитира, жонглира, разказва вицове и други може да допринесе за веселото и празнично настроение на вечерта.

Кандидатите могат да заявят участието си, като изпратят е-мейл на info@BulgariansinDetroit.com с двете си имена, телефон за връзка и описание на номера, с който ще се представят.

В програмата ще вземат участие малките възпитаници на българското училище, самодейци—танцьори, певчески хор.

Приканваме също всички домакини с кулинарни способности да приготвят любимите си вкусоти, които ще бъдат изложени за продажба по време на благотворителния концерт с цел събиране на средства за новосъздадения Български културен център в Детройт.

Билетите за възрастни и младежи над 18 години са \$10, за деца — бесплатно. В цената са включени вечеря и безалкохолни напитки.

Заповядайте на първото по рода си събиране, организирано от Българския културен център.

Очакваме ви. Адресът на залата е: 3869 Newton Rd, Commerce Township, MI 48382, Multi-Lakes Conservation Association.

Инициативен комитет,

Български културен център - Детройт

НА ГОСТИ НА ЦВЕТА И ЖЕЛЧО ТОНЧЕВИ

Предполагам няма българин в Метро Детройт, който да не е чувал, че преди време тук е имало българска радио програма. Някои дори знаят, че това е заслуга на Тончо и Мария Тончеви.

Чичо Тончо и леля Мичи вече не са между нас, но имах приятното удоволствие да се срещна с Цвета и Желчо Тончеви (през април те отпразнуваха 45 години семеен живот). Желчо е единственият син на Тончо.

Радио програмата е започнала на 4 юли 1971 г. и последното ѝ излъчване се е състояло на 30 септември 1989 г. Началото е поставено случайно: на едно събиране, където имало много хора, Тончо дочува коментар, че „българите не са способни на нищо”. По това време почти всички националности в Детройт имат радиопрограми. Това го амбицира и заедно със съпругата си Мария започват общественото дело. Той отговаря за техническата част и подбора на песните, а Мария - за съставянето на програмата. Към идеята са привлечени децата на Пенка (сестра на Мария) Евелин Мак Фаден и Любен Машев, които превеждат и четат текстове на английски език. Така, в продължение на повече от 18 години те подготвят и представят всяка седмица едночасова програма за България.

По време на емисиите слушателите научават интересни исторически факти, традиции и обичаи, съобщения за концерти и весели срещи, лични поздравии и платени съобщения, свързани с родината. Ето как е определена българската песен в едно от предаванията: „Песента е спохождала българина във всички времена. Тя се ражда от неговата душевност и разказва неговата история. Песните са нежни като розовите градини на България или призивни и шеметни като бурите на Балкана. Българина има песни за всичко – за тлаки и седенки, за войводи и душмани, топли като майчина длан или кремъчни като скалите. Песните го съпътстват от люлката до гроба. В песните си България е съхранила цялата си история.”

Мария Авджиева е на 20 години, когато идва в Америка през януари 1929 г., а сестра ѝ Люба е едва 15 годишна. Посрещат ги по-големите им сестри Пенка и Катя. След няколко месеца от Ямбол при тях идват и родителите им Щелиана и Христо Авджиеви. През 1933 г. Мария замества за няколко месеца учителката Богатинова в училището на Македонската патриотична организация. Подготвят пиеса за празника на Св. Кирил и Методий, която е посрещната радушно от публиката. Мария е завършила американското училище за учителки в София. След това я викат в училището на прогресивните (така са казвали на хората с комунистически разбирания). Занятията за около 40 деца са се водили всяка петък вечер. Активната дама е била и член на женското дружество „Съединение”, което е помагало на болни хора и което редовно е пращало колети за войниците на фронта

НА ГОСТИ НА ЦВЕТА И ЖЕЛЧО ТОНЧЕВИ

и дарения на църквите в Детройт. По това време всички българи живеели заедно около улица „Ръсел“, а на вечеринките се събирали 300-400 души. Тази информация научих от разказа на Мария, записан от д-р Иван Гаджев през 1985 г

Тончо идва на гости на братовчедките си в Детройт през 1963 г., когато е на 54 години. Съпругата и по-големия му син са починали. В България е само синът му Желчо. Тончо решава да остане в Детройт и през януари 1965 г. се жени за Мария. С техническите си умения той успява да се утвърди като инженер в Gemko Corporation.

Когато кандидатства за американски паспорт, служителят е учуден, че Тончо не знае много добре английски, а има такава позиция и няколко публикувани патента. Едва през 1981 г. в Детройт пристига Желчо със съпругата си Цвета и двете им момчета.

В дома на Желчо грижливо се пазят записи от всички предавания. Имах удоволствието да слушам няколко от записите на радиопрограмите и да усетя патриотизма, с който са работили всички. Особено вълнуващо е последното предаване, когато Тончо, Мери, Цвета, Евелин, Мери Анн, Робърт (Боб) Данилович и Любен съобщават, че следващата събота няма да звучи марша „Бдинци“ и няма да разсънят слушателите с весело българско хоро.

Ето и прощалните думи на Тончо Тончев: „Драги слушатели, дойде време да ви уведоим за съществуването на българската радио програма в Детройт. Това българско огънче гори 18 години и навлезе в 19-та. Предаванията ни бяха без тенденция и корист, а с любов и ентузиазъм към род и родина. Но за съжаление се налага да прекратим нашата дейност. Ние се чувстваме уморени, възрастта ни достигна 81 години, също изтощени морално и материално. Мина времето, когато давахме концерти, банкети, базари, весели срещи, филми в университетски кина и телевизия, като по този начин набирахме средства за издържането на програмата. Времената се измениха. Слушатели има, но никой не помага. Болшинството са американци от славянски произход. Но това не е причината. Доволно вече работихме и то тежко. Никой не знае как минахме през тези 18 години в затруднения, с обиди, оскърбления, но и с радостни моменти. Радваме се, че можяхме да устоим и да дадем любовта си към нашата родина. Благодарност към слушателите, които са ни подпомагали.”

Според Любен Машев, аудиторията на програмата е била около 6-7 милиона души, тъй като се е слушала не само в Детройт, но и на 150 мили извън града.

На снимката: Ромила Ромая, Мария Тончева и Цвета Тончева по време на Old World Market, организиран от Detroit International Institute

НА ГОСТИ НА ЦВЕТА И ЖЕЛЧО ТОНЧЕВИ

Така една добра идея умира. Когато започват излъчванията, Тончо и Мария са на повече от 60 години. След решението да спре програмата, Тончо започва да търси заместник, но не намира такъв. Архивът на програмата включва грамоти и хвалебствени писма от губернатора на Мичигън и други местни организации.

Кой знае, може пък един ден да дойде времето в Детройт отново да звучи радио програма на български език.

ДАНИЕЛА НАЧЕВА

НОВА КНИГА

Наскоро в България излезе от печат новата книга на Петър Стоянов (Константинов) „Червеният капитализъм”. Това четиво ще ви потресе с документалната си прецизност на събития, които се наричат в България и целия бивш социалистически лагер „преходен период”. Това не е четиво за тези, които мислят, че знаят всичко за развоя на събитията от преди 1989 г. до настоящия момент. Представени са икономическите предпоставки за развитието на „червения капитализъм” – ново понятие, заместващо булото на „прехода”.

Книгата се разпродаде веднага – имаше няколко опита за саботиране на отпечатването, но саботаждът бе предотвратен от българи, любители на истината.

Д-р Невена Михайлова

ПОРЕДИЦА “100 ВЕЛИКИ БЪЛГАРИ”

Книжката 100 години независимост на България се предлага бесплатно по време на българските занимания всяка събота от 10.00 до 13.00 ч. в Балкано-Американския Център в Трой.

26. Димитър (1810-1906) и Константин (1830-1862) Миладинови – български просветители и защитници на идеята за българска национална просвета и самостоятелна българска църква. През 1861 г. двамата братя издават в Загреб уникален сборник под името „Български народни песни”. Константин Миладинов е автор и на редица публикации в сп. „Български книжници”, в. „Братски труд” и в изданието на Раковски „Дунавски лебед”.

27. Димитър Талев (1898 – 1966) – изтъкнат писател-критик на българската литература, редактор и дългогодишен директор на в. „Македония” (1926-34). Автор е на знаменитата тетралогия „Железният светилник”, „Преспанските камбани”, „Илинден” и „Гласовете ви чувам” – романизиран епос за подготовката, зенита и

эпиплога на Илинденско-Преображенското въстание.

28. Димчо Дебелянов (1887-1916) – поет-класик на българската литература, представител на символизма. Стиховете му се публикуват в различни периодични издания и са многократно превеждани. Завършва школа за запасни офицери и по време на Първата световна война заминава за фронта като доброволец. Убит е на 2 октомври 1916 край Солун. Погребан е на следващия ден в двора на българската църква в Демир хисар. През 1931 г. по инициатива на литературния кръг „Живо слово“, костите му са пренесени в родната Копривщица.

29. Добри Войников (1833-1878) – виден възрожденец, учител, драматург, музикален и театрален деятел, един от основателите на Българското книжовно дружество. Участва активно в църковно-националните борби. През 1864 г. емигрира в Румъния, избран е за член на БРЦК. Автор е на класическите драми „Криворазбраната цивилизация“, „Райна княгиня“, „Покръщение на преславския двор“ и др. Умира непосредствено след Освобождението във Велико Тръново.

30. Добри Чинтулов (1822-1886) – възрожденец, поет и композитор. През 1871 г. представлява родния си град Сличен в турската столица и участва в разработването на устава на българската екзархия. Автор е на прочути бунтовни стихове и песни като: „Къде си, вярна ти любов народна?“, „Стани стани, юнак балкански“, „Вятър ечи, балкан стене“ и други.

КОЛКО СИЛНА Е ЛЮБОВТА КЪМ ФОЛКЛОРА?

Случвало ли ви се е да получите е-мейл, който не е за вас? Ако е нещо, което не ви интересува, бързо го изтривате. Друг път ви включват в «мейлинг» лист на съобщения от рода «Ако го изпратите на 10 ваши приятели ще получите най-голямото богатство на земята». И само в редки случаи може да попаднете на писмо с добра информация, която иначе не бихте получили, но в случая ваши познати са се постарали тя да стигне и до вас.

Така стана и с е-мейл «Възраждането на българските фолклорни танци», препратен ми от Рик Кинг, ръководител на група за фолклорни танци в Детройт (писахме за тях в бр. 9, 2009 г.). Подателят беше Иван Велев, българско име, но кой знае къде се намира. След още няколко е-майла между нас научавам и подробностите:

- Къде живееш? Каква е връзката ти с българския фолклор?

- Живея във Вашингтон Ди Си. С българския фолклор сме в постоянна връзка вече пета година. Не съм сигурен кога точно ни е годишнината, но се запознахме някъде през 2005-та. От тогава много се обичаме с две групи по народни танци. Не само че все още участвам във втората, а и посещавах още две групички фолкентустиасти от време на време. Същевременно покрай танците започнах да изучавам много различни страни на новата ми любов, а именно музиката. Първо си купих кавал. След това по препоръка на член на първата група за танци, посетих прочутия Балкан Кемп. Там просвирих на гайда. Имам си малък оркестър у дома, на който редовно свиря.

КОЛКО СИЛНА Е ЛЮБОВТА КЪМ ФОЛКЛОРА?

Иначе в свободното си време съм програмист и взимам магистратура. Забравих да спомена, че също така имам афера с унгарския фолклор. А да не говорим за множеството флиртове с какви ли не други музики от близоизточни до балкански.

Всичко това казано с хумор, разбира се. Реално погледнато, моята фолклорна приказка започна на концерт на Иво Папазов в Ди Си (ноември 2005-та), на който срещнах много от тези странни птици американци, които играят какви ли не хора от Източна Европа/Балканите.

- Спомена «малък оркестър». Мислиш ли, че някой ден от това може да си изкарваш хляба?

- Първият инструмент в «оркестъра» беше кавалът. Купих си го от България чрез eBay. Хареса ми заради Теодосий Спасов и заради красотата, магията на звука и изразителността на инструмента. Кавалът е много «обикновен» инструмент в сравнение с всички други (гайди, тамбури, тъпани). Той е просто една тръба, куха, през която можеш да гледаш като през телескоп или да играеш на фуникийки. Няма ни пискун, нито джаджа, която издава звук. Трябва да произведеш звук от него, да създадеш сам звука.

На кавал се свири както се свири на шише – струята въздух е на ръба на тръбата и инструментът започва да свири, ако струята въздух я уцели. Като на магия. На всеки кавалджия устните се нагласят на някаква магия, за да уцелят тази естествена честота. Никой не ти държи долната устна, нито ти я тегли казвайки «а сега пробвай».

И така започнах, много плахо. Трудно ми беше да се науча. Взех няколко урока при Валери Георгиев, който е страхотен майстор свирач и завършил гимназията за фолклор в Котел и след това академията в Пловдив. Занимавах се у дома. Това стана през 2005 г. През 2006-та, се озовах на Балкан Кемп на 2 часа северозападно от Ню Йорк, където преживях една невероятна седмица пълна с музика на живо от сутрин до вечер, с много малко сън и много кеф. То е тема на отделен разговор, за хората, които посещават този Кемп, но аз се сдобих с едно страхотно семейство, което е навсякъде по източния/западния бряг и с което съм изкарал едни от най-страхотните си моменти в САЩ. А на кемпа се ентусиазирах по инструментите, които видях - по специално гайда и тъпан.

Вече не си спомням колко много съм свирил от 2006-та до сега, но мисля че през 2008-ма, направих някакъв пробив и песните започнаха да ми идват по лесно. Изглежда понеже за една-две години съм бомбардирал мозъка си с толкова много фолклор, музикалната ми памет бе натрупала достатъчно суровина и

На снимката (от ляво на дясно): Валери Георгиев (кавал), Иван Велев, (кавал), Варол Сатджиоглу (гайдар).

КОЛКО СИЛНА Е ЛЮБОВТА КЪМ ФОЛКЛОРА?

започнах да си спомням много мелодии и да ги изсвирвам на кавала. Така или иначе, сдобих се с една гайда от гайдар на Филип Кутев. След това се сдобих (без да го планирам) с един тъпан, който трябваше да е за фолк групата във Вашингтон, но си остана за мен.

След това дойде и думбека (тарамбуката), след това и зурната (ама това беше грешка и сега е украшение), понеже ме е срам да пискам с нея удома, тъй като никакъв опит нямам. Между другото, различните инструментите се припокриват по някакъв начин и развиват всеотрасно учащия се. Човек има малко представа как да изкара 7/8 или 9/8 на ударен инструмент, ако свири на гайда например.

Засега, не съм толкова напред с материала, така че не бих могъл да вляза в кръга на професионалните музиканти. Затова трябва много работа и време. А аз много неща се опитвам да правя и мозъкът ми не може да поема всичко. Но ще дойде време, когато ще мога да отплавам на едно по-дълго «музикално пътешествие». В края на краищата, всичко това е за удоволствие, за душата, а и често за краката. Хобитата ме зареждат с много позитивна сила и ме разсейват, особено когато съм на «червено». Мисля си, че повече трябва да свирия за хора, дори на улицата, в парка, така да споделям и музиката да подейства положително на някой. Мен винаги ми става приятно, като видя някой да свири на някой ъгъл – просто разведрява деня ми и споделя емоции, ако някой понечи да поеме споделеното.

- Кой е родния ти град? Родителите свирят ли на инструмент?

- Роден съм в София, прекарвах почти всяко лято на Дивотино (Пернишко) при родителите на майка ми. Майка ми е музиканта в семейството. Не й е професия (замалко да тръгне по този път), но обича китарата и пианото. И много хубаво пее всякакви естрадни песни (дори беше дуо с едно друго момче в «Група за политически песни» преди 1989). Та тя е спомогнала за моята музикална основа, особено с това, че съм ходил на пиано и солфеж в продължение на 3-4 години. Това сигурно помага, макар и да си спомням много от тези ми «мъчителни» години.

Ние с майка ми отделно се впуснахме в този «фолклорен» живот. Аз тук, в САЩ, а тя в София. Аз под влиянието на братята американци (тези хипита, хора на 60-те и 70-те, влюбени се в тези ритми и мелодии от Балканите и Изочна Европа), се амбицирах, че трябва да се понауча на туй онуй, а и винаги съм си мечтал «ееех, да можех тая граовска стъпка». А майка ми от нужда да разкърши снага и както и много други хора раснали на село лятно, а и зимно време, си е имала нужда да си удовлетвори фолклорния sweet tooth. Не нея пък й помогна, буквално, «размножаването» на клубовете по народни танци, започнати от различни представители на професионалните ансамбли, които искат да си докарат някой друг лев. Та тя е в клуб «Чанове» в София. И «Чанове», заедно с други големи клубове си организират надигравания и имат много общи занимания покрай танците. Ако знаеш как ентусиазирано скачат всички! Ей така се събират на хапване и пийване и след това си пускат хората и им се доиграва.

Овладяването на танците е много ентусиазиращо. Човек направо лети, като успее да научи нещо сложно и след това успее да си го повтори сам вкъщи като се прибере (тактувайки сам наум)!

КОЛКО СИЛНА Е ЛЮБОВТА КЪМ ФОЛКЛОРА?

- Как се отнасяш към факта, че клубовете за народни танци в САЩ се водят от американци и ако има българи, то те са броят на пръсти? Как да променим това?

- Ами хубаво е, че ги има тези американци, които да предизвикат интерес, да направят фолк музиката и танците по интригуващи и по-оценени. Мисля, че по естествен път нещата ще се променят, не е нужно ние да предприемаме кампания да увеличим числеността на българите. Тази музика и танци са за всички и най-вече за тези, които ги ценят и които искат да ги опознаят. От друга страна, все пак ние сме българи и за нас е малко странна идеята да си в клуб по български народни танци за удоволствие. Народните хора са повече част от бита и от празниците, а не от ежедневни любителски занимавки. А и често ги взимаме като даденост. Но нещата ще се променят и се промениха за мен, като видях всички американци да танцуват. И не ми е странно вече.

- От колко време си в САЩ? Връщаш ли се в България? Какви промени виждаш там и у себе си като емигрант? Вярно ли е, че тук сме «дърво без корен»?

Клас по български народни танци с ръководител Николай Аличев. Занятията се прочеждат всяка събота от 11.00 часа в сградата на Балкано-Американския център в Трой.

- В САЩ съм от 10 години - 4 във Вирджиния (Washington & Lee University) и вече шеста в Ди Си (Georgetown University). Да, ходя си доста често. Имам си коренче там, здраво. И приятелката ми е нашенка, така че се чувствам повече като гостенин и пътешественик тук, отколкото емигрант. Не съм решил къде да се установявам(е). Коренът на дървото е повече в главата на човека. Също така, много от нас са родени и прекарвали голяма част от живота си в България, така че този корен трудно се изкоренява.

В България се чувствам у дома си, с малки изключения. Знаем какви са ни слабостите у дома, знаем, че животът там не е лек от финансова гледна точка, което помага за проявяване на слабостите. Затова си мисля, че като емигрант съм попил доста хубави неща, а отскоро и влечението към музиката и танците.

- Мислиш ли, че фолклорът би помогнал за запазване на българското, независимо къде сме и от колко време?

- Да, определено би помогнал. Музиката и танците биха помогнали много на хората родени тук да знаят нещо повече за наследството, което тяхната родна земя им е оставила: духа, самобитността, историята.

Аз съм се замислял много над това що е то фолклор и традиция? И достигнах

КОЛКО СИЛНА Е ЛЮБОВТА КЪМ ФОЛКЛОРА?

до извода, че традицията е малко относително понятие и няма ясни граници, но е хубаво тя да живее (неограничавана) в нас, и да се развива чрез нас, така че да я запазим (в смисъл да я носим и за тези напред). Запазването става несъзнателно, както например носим завещаните истории, спомени, звуци и картини от нашето минало, от майките, бащите, бабите и дядовците. Музиката и танците на Балканите пазят духа на нашите деди. Ако човек послуша достатъчно дълго време фолклорна музика, във всичките ѝ разновидности (от най-битовата/селската, до най-класическата/адаптирана, до най-хибридизирана), би вникнал много във собственото си минало – то е необяснимо, чувстваш го със сетивата си, с гените, в които са останали екове на селски панаири, на жътви, на сватби, кръщевки и погребения. Звуча приповдигнато сигурно, но тези чувства са истински и преживяването ми е искрено.

- Какво искаш да кажеш на читателите ни от Детройт?

- Ами, не казвам, че всеки трябва да прави това, което аз правя, но ако много му харесва, да вземе и да си угоди на любопитството и на душата, вземайки си едно инструментче или чифт цървулки или да си спомни какво може да свири/танцува. Все ще се намери при кого да вземе урок или с кого да изиграе едно хоро.

И последно, да подчертая, че фолклорните и етнографски граници не съвпадат с политическите, колкото и да се караме, дърпаме, спорим и създаваме главоболия по този чувствителен въпрос. Обичайте музиката от Балканите (да използвам едно по-общо понятие). Така ще се почувствате част от нещо още по-голямо.

ИНТЕРВЮТО НАПРАВИ: ДАНИЕЛА НАЧЕВА

На снимката: група «Люти чушки»,
www.lyutichushki.com, Ди Си

МИСИЯТА НЕВЪЗМОЖНА: БОЖИДАР ДИМИТРОВ СРЕЩУ ДЕМОГРАФСКИЯ СРИВ

Само преди няколко дни българската политика се опита да влезе отново в спалните на хората чрез поредният призив за правене на повече деца. Подобно на колегите си от Южна Корея, в интервю за в.Труд министърът без портфейл Божидар Димитров призова сънародниците си да раждат деца с цел подобряване демографският прираст на страната. В коментара си за проваленият опит на небезизвестните братя Юзеири да регистрират политическа партия, министърът прогнозира превръщането на българите в малцинство в собствената им държава. Според него, предотвратяването на тази мрачна прогноза изисквала мерки, които да включват по-бързо раздаване на български паспорти, спонсориране на желаещите да забременеят “ин витро” и “понапъването” на българите “по естествен път да увеличат прираста” на държавата.

Призива на Божидар Димитров щеше да е смешен, ако не беше тъжен в същото време. Темповете, с които страната ни върви към демографска катастрофа, отдавна не са новина. Дори родените през 2009г. с 3 000 повече бебета спрямо предишната година не оказват влияние върху темповете на застаряване на нацията ни. През миналата година българите са намалели с 0,6 процента, а тенденциите за преждевременна смъртност са се увеличили. В същото време нацията ни остарява: средната възраст на българските граждани в момента е 42 години, а броя на емигриралите през миналата година е 19 000 като 52 на сто от тях са на възраст между 20 и 39 години.

На фона на статистиката за последните емигрантски вълни идеята на министър Димитров за замяна на емигрантите с “вносни” българи звучи повече от цинично, а в изказването му липсва ясна идея как точно раздаването на родни паспорти би помогнало на топенето на нацията. Всеизвестна истина е, че много от кандидатстващите за български паспорти чужденци са всъщност далеч от патриотични пориви. Вместо от родолюбиви чувства, повечето тях се водят от егоистични интереси да пътуват и работят безпроблемно в Европа. Статистиката показва, че през последните седем години най-много български документи са получили кандидати от страни с визови ограничения: на първо място е Македония с близо 22 000 получени паспорта, следвана от Молдова с 16 000 и Русия и Сърбия с по 2 000. За потенциално спекулативния характер на тази процедура говори и факта, че интереса към българските паспорти се засили рязко след влизането на страната ни в Европейския Съюз. Ако кандидатите за паспорт наистина се чувстваха българи, тази тенденция щеше да започне много по-рано, а не чак когато България получи либерализация на визовия режим.

От вниманието на загриженият за демографският прираст министър убягва и факта, че дори за желаещите да се регистрират като български граждани процедурата е сложна и продължителна. Едва около 9 400 кандидати за получили гражданство през миналата година при постъпили 60 000 молби. В много от случаите кандидатите чакат по 5-6 години за разглеждане на молбите си, а това само по себе си е предпоставка за корупция сред държавните служители както и за спекула, чрез която фирми-посредници при издаването на наши паспорти успяха безнаказано да натрупат състояния. Засега обявилият за свой приоритет “българското гражданство” министър не е успял да изгради диалог между шестте (!)

МИСИЯТА НЕВЪЗМОЖНА

институции, които се занимават с въпроса за българското гражданство, нито да постигне консенсус между тях за улесняване на бюрократичните процедури.

В дългосрочна перспектива, бързият “внос” на нови българи отнема от авторитета на българското гражданство. Вместо паспорта ни да бъде даван на граждани, които действително живеят в държавата ни, плащат данъци и уважават нейните закони, език и традиции, български документи днес може да вземе всеки, който поиска. За разлика от други държави, където критериите за получаване на гражданство са изключително високи, в България такива почти липсват. Според новоприетите поправки в закона за българското гражданство, проверката на кандидатите ще се извършва чрез.....събеседване с тях. По този начин, вместо в призвание, българската идентичност се превръща в инструмент за бързо прекосяване на граници от желаещи да пътуват свободно гастербайтери или престъпници с български паспорти.

Предложението на министър Димитров за стимулиране на желаещите двойки да заченат “ин витро” също провокира множество въпроси. По официални данни двойките с репродуктивни проблеми в България са около 250 000. За техните нужди се грижи специален фонд “Ин Витро” към Министерството на Здравеопазването, който разпределя 20 млн. лева от бюджета за финансиране на процедурите по забременяване.

Опитите на държавата да подпомогне желаещите за изкуствено осеменяване обаче съвсем не са безкористни от финансова гледна точка. Функциониращият едва от една година насам фонд поема до три процедури на двойка, които в повечето случаи се оказват недостатъчни за зачеването на дете. Допълнителните разходи се плащат от бъдещите родители, които неименуемо се сблъскват с раздутите цени на “ин витро” медикаментите в България. В сравнение с Румъния, например, необходимите лекарства у нас се продават на тройни цени. В резултат на спекулативните цени, пациентките плащат около 1000 лв повече за всеки терапевтичен курс, а държавата с прилежащите й обръчи от фирми, търгуващи с лекарства, трупта огромни печалби.

В крайна сметка, успеваемостта на “ин витро” метода в България е едва 29 на сто, а изразходваните разходи по него ежегодно се измерват в десетки милиони левове. В същото време, социалните домове в страната продължават да се пълнят с изоставени деца, живеещи във варварски условия. Елементарната логика сочи, че преди да се кахъри за незаченатите все още “ин витро” бебета, министъра, както и останалите родни управници, би трябвало да се погрижат за вече родените, но изоставени български деца. Официалната статистика сочи, че към края на първата половина на 2009г. броя на захвърлените по социални заведения в страната деца е 7 276 като с тази цифра България оглавява тъжната статистика на изоставените деца в Европа. Противно на приетите стереотипи, между 30 и 40 на сто от нежеланите деца в родината ни са българчета, но броя на настанените в приемни семейства деца е едва 87. Изглежда че поне в този аспект българите догонват демографските тенденции на циганите.

Несериозно звучи и предложението на Божидар Димитров за “понапъването” на българите с цел увеличаване прираста на държавата -- думите на министъра показват не само елементарно мислене, но и непознаване на условията, в които

МИСИЯТА НЕВЪЗМОЖНА

днешните българи раждат и отглеждат деца. Във време на криза, за много от младите двойки у нас раждането на дете е лукс, който търпи отлагане. Според доклад на КНСБ, издръжката на дете през 2008г. в различните възрастови групи е варираща между 240 и 423 лв. на месец. Тази статистика покрива обаче единствено продуктите и услугите от първа необходимост и не обхваща “глезотии” като разходи по образование и специализирана медицинска помощ, например. В същото време средната работна заплата у нас от 600лв. продължава да бъде най-ниската в Европейския Съюз, а месечните детски надбавки от 35лв. на дете са чиста подигравка с реалните нужди на малчуганите. По иронично стечение на обстоятелствата, само ден преди призива на Божидар Димитров, недоволни от непрекъснатото забавяне на минималните надбавки майки излязоха на протест в няколко български града.

“Понапъналите” се да увеличат демографският прираст българи страдат и други неуредици – липсата на места в детски градини, например, продължава да бъде задълбочаващ се проблем. Въпреки протестите на майки и различни инициативни комитети, в много общини липсва ангажираност с този проблем. Репортажите, показващи родители осъмнали на дълги опашки по ясли и детски градини при минусови температури сякаш вече не изненадват никого, а заставането на пост от предишната вечер се оказва единствения шанс за записването на децата.

Не по-малко трагична е и картината при по-големите деца. Учебната 2009/2010г. започна със закриването на 389 училища, а техните възпитаници бяха пренасочени към други учебни заведения, чиито паралелки са често препълнени, а броя на учениците надвишава в пъти възможностите на училищните бази. Според данни на НСИ, през последните 20 години в страната са закрити близо 40 на сто от училищата, а броя на учениците е намалял с 28 на сто. Сравнението на цифрите показва, че на места закриването на учебни заведения се е случвало с по-бързи темпове отколкото самия процес на намаляване на учениците. Статистически погледнато, “оптимизацията на училищната мрежа” е процес, който явно се стреми да изпревари вместо да следва демографските процеси в България. Потърпевши в този случай са най-вече децата, на които Божидар Димитров разчита за излизането от демографска криза.

Няма нищо по-лесно от това да показваш загриженост за бъдещето на нацията си на думи. Патетичния призив на министъра без портфейл граничи с евтин популизъм и е несъвместим с трудната българска реалност. Господин Димитров явно не отчита факта, че процесите, които на първо място доведоха до демографския срив на нацията, са все още активни и възходящи. Докато не бъдат овладени, нито “вносните” българи, нито “ин витро” бебетата ще могат да сложат край на демографската криза. Изглежда, че дотогава на родните политици ще са им нужни медийни псевдо герои като братя Юзеири, за да поглеждат отвреме-навреме състоянието на нацията в перспектива.

АНЕЛИЯ ПЕТРОВА

10 ВАЖНИ ПРОМЕНИ В НОВИЯ ЗДРАВЕН ЗАКОН

Новият здравен закон отне повече от година да бъде завършен и ще въведе драстични промени в здравната система в САЩ. Някои от най-важните промени за всички нас са:

1. Децата ви са застраховани

В случай че имате дете, което е пораснало, все още живее с вас и зависи финансово от вас до известна степен, но не получава здравна застраховка от работодателя си, то това дете може да бъде включено във вашата здравна застраховка до навършване на 26 години. В повечето щати в момента застрахователните компании изключват всички деца над 24 годишна възраст.

2. Застрахователната компания не може да ви спре застраховката

От тази есен, застрахователните компании няма да имат право да ви спират здравната застраховка, просто защото сте боледували повече. Няколко застрахователни компании всъщност са практикували спиране на застраховки, за да намалят разходите си през 2009. Именно това е причината за големи съдебни процеси срещу тях. Например, през 2008 и 2009 година няколко Калифорнийски компании са платили \$19 милиона, защото са спрели застраховките на хора, които са се разболели по-сериозно.

3. Застрахователните компании не могат да ви откажат застраховка

От тази година, децата ви няма да бъдат изключвани от застрахователните компании, защото имат съществуващо заболяване отпреди датата на застраховката. Застрахователните компании ще са задължени да застраховат и възрастни хора със съществуващи заболявания, но това ще влезе в сила чак през 2014 година.

4. Покритието е без лимит

Преди новият здравен закон да влезе в

**Нов
Български
Агент**

**ЗАСТРАХОВАТЕЛНА
АГЕНЦИЯ
КОЖУХАРОВ**

Надеждна Застраховка за Вашето Бъдеще

ДЕЯН Р. КОЖУХАРОВ, AIS, AAI, ARM
 230 N. Helmer Rd.
 Battle Creek, MI 49037
 (269) 441-5158 Тел.
 (269) 441-5163 Факс
 (877) 205-0051 Безплатен Тел.
 deyan@kozuharovagency.com
 www.kozuharovagency.com

Работно Време
 Понеделник - Петък
 8:00 a.m. - 5:00 p.m.

сила, застрахователните компании винаги слагаха максимален лимит на всяка полица. Това означава, че хора с тежки хронични заболявания можеха да останат без застраховка след изразходването на този лимит. От началото на тази година, компаниите ще са задължени да премахнат максималния лимит на всички здравни застраховки.

5. Няма да има период на изчакване

Няма да се налага да чакате, ако имате съществуващо заболяване, поради което е трябвало да изчакате поне шест месеца, за да получите здравна застраховка. От началото на есента, ще можете да закупите здравна застраховка чрез правителствена програма за високо-рискови хора. С този план всеки човек ще плаща максимум \$5,950, а всяко семейство ще плаща максимум \$11,900 за медицински разходи.

6. Задължително трябва да имате здравна застраховка

Според новия закон, от началото на 2014 година всеки човек трябва да закупи здравна застраховка. Ако не закупите застраховка ще бъдете глобени от правителството. Ако работодателят ви не предлага здравна застраховка или имате нисък доход, който не ви позволява да

БИЗНЕС ЗАСТРАХОВКИ

закупите застраховка, правителството ще ви предостави субсидии за закупуване на застраховка. Глобите за липса на застраховка ще се изчисляват според доходите ви. Най-ниската глоба ще бъде \$95 или 1% от доходите на всеки един човек (таксуваната сума ще е по-високата от двете). Най-високата глоба ще бъде \$695 или 2.5% от доходите на всеки един човек. Индивидуалната глоба ще има лимит.

7. Ще имате повече възможности

От 2014 година (когато всеки ще е задължен от закона да има здравна застраховка), всеки щат ще предлага правителствена програма наречена Exchange, която ще предлага допълнителни опции за хора, които: не получават застраховка от работодателите си; не могат да си позволят застраховка, но не получават Medicaid понеже имат доходи над минимума. Също така, милиони семейства с ниски и средни доходи (в това число влизат семейства, печелещи до \$88,200 годишно) ще получават правителствени помощи за закупуване на здравна застраховка от Exchange плановете.

8. Flexible Spending Accounts (FSA) ще се променят

Лимитът на парите, които всеки ще може да внася в техните FSA сметки, ще бъде намален до максимум \$2,500 на човек от 2013 година. Това означава, че ще можем да използваме по-малко данъчно необложени пари за медицински разходи. Също така, от 2013 година ще бъдат намалени видовете медицински сметки, които ще можем да плащаме с FSA сметките си. Например, повече няма да можем да използваме FSA за закупуване на лекарства без лекарско предписание.

9. Ако имате по-високи доходи, ще плащате повече за здравна застраховка

Ако общите ви семейни доходи надвишават \$250,000 годишно, ще бъдете облагани с по-високи данъци със започването на 2018 година. Тези данъци ще бъдат вложени в правителствената Medicare програма.

10. Medicare ще се промени

Ако в момента имате Medicare, вече няма да плащате за профилактични прегледи от типа на годишен преглед или лабораторни изследвания. Като допълнение ще получите чек за \$250 от правителството като помощ за лекарства, които в момента не са покрити от вашият Medicare план.

Ако обаче имате високи годишни доходи, самостоятелно или като семейство (ако печелите повече от \$85,000 самостоятелно или \$170,000 като семейство) ще получите чек за по-малко от \$250. Също така, ако сте част от 10-те милиона души, които използват Medicare в момента, вашите премии ще се повишат защото субсидиите, които застрахователните компании получават от правителството, ще бъдат намалени драстично.

Ако в момента имате здравна застраховка, вашата застрахователна компания ще ви изпрати писмо в най-скоро време, в което ще опише как новият закон ще се отрази на вашите покрития. Задължително прочетете това писмо много внимателно и не се притеснявайте да питате въпроси относно застраховката си. След време може и да има нови и по-евтини планове, но засега това не се знае със сигурност.

ДЕЯН КОЖУХАРОВ, AIS, AAI, ARM
KOZHUKHAROV INSURANCE AGENCY
E-mail: deyan@kozuharovagency.com
Телефони: (269) 441-5158,
(877) 205-0051

ЛЕТНИ ЦЕНИ НА БИЛЕТИТЕ ДО БЪЛГАРИЯ

Въпреки по-високите летни цени на билетите тази година, стачки на авиокомпаниите, изригвания на вулкани и нарушаване на въздушното пространство, който е решил да пътува, нищо не може да го спре!

Започна сезонът на усилено търсене и купуване на билети за България и други желани точки за лятната ваканция.

Летният сезон за международно пътуване започва от 14 май 2010 до 31 август 2010. Цените засега от Детройт до София на Луфтханза, Австрийските Авио Линии и Юнайтед Еър Лайн са: \$1355.00 за голям билет и детски билет \$1125.00 . Това са крайни цени, с включени летищни такси, но без уикенди. Цените с Делта, КЛМ и Френските Авио Линии, също от Детройт до София са: \$1265.00 за голям билет и детски билет \$1065.00. Това също са крайни цени с включени летищни такси, но без уикенди. Петък, събота и неделя се смятат за уикенди и има допълнително заплащане от \$30.00 в едната посока. Това са директни полети от Детройт до София с едно прекачване в Европа, най-често, Франкфурт, Амстердам, Париж и Рим. Работя с всички авио компании, пътуването може да бъде от всеки един град в Америка или която и да е точка от света, но това са най-удобните ни връзки и полети до България.

От 1 януари 2010 година пътуваме само с една чанта от 50 паунда или 23 кг, а втората /със същото тегло/ се заплаща \$50.00, трета чанта – \$200.00. За ръчния багаж теглото е различно, зависи от авио компанията.

Най-точна информация за цени, маршрути и багаж ще получите, като позвъните и дадете вашите желани дати за пътуване. Всяка резервация е индивидуална, зависи от датите на пътуването и свободните места, които най-вече определят цената.

Не забравяйте, добрата цена, зависи от свободните места и датите, които сте избрали за вашето пътуване!

Направена резервация, важи за 24 часа, 3, 7 или 14 дни, зависи от правилата на билета. За всяка промяна на датите, след издаването на билета, има глоба от \$275.00, а за отказване на билета преди пътуването глобата е \$275.00 до \$300.00, има и много билети, които не могат да се променят след издаването им или да се връщат парите обратно. Затова, преди да закупите билета си трябва да знаете правилата за промени по него. Глобата може да бъде отменена само в случай на заболяване или смърт на пътника или член от семейството му, при представяне на валиден документ от лекар и болничното заведение или смъртен акт.

Обмислете спокойно и внимателно датите на вашето пътуване, съобразете вашите отпуски с това и тогава поръчайте билета! За да получите най-точна информация за вашето пътуване, след като сте избрали вече дати и маршрут, позвънете!

Може също да закупите отгук билети за ваши близки и роднини, пътуващи от България до САЩ. Билетите са електронни, което е много лесно, бързо и удобно.

За повече информация и резервации :

Тел. 248 939 0401 – Илияна /24 часа – 7 дни в седмицата/

E – mail : ilianadtw@hotmail.com

За спешни случаи и належащо пътуване, не се притеснявайте да звъните през нощта, рано сутринта или събота и неделя! Ако трябва да промените датата на вашето пътуване, докато сте в България и имате проблем там или не знаете какво да направите, свържете се с мен и аз ще се погрижа за това отгук.

Благодаря на всички мои клиенти за доверието и дългите години работа заедно! Желяя Ви едно приятно лято, изпълнено с много положителни емоции и незабравими моменти!

ЛЯТНА ПРОГРАМА ПО БЪЛГАРСКИ ЕЗИК, КУЛТУРА И ИСТОРИЯ

Американският университет в България, град Благоевград, организира триседмична **Програма по български език, култура и история от 25 юни до 14 август 2010 г.** Тя е отворена за участие на курсисти от цял свят, които се интересуват от България, нейните хора, език и култура.

Програмата предлага курсове по български език и литература на три нива с включено изучаване на важни моменти от българската история, както и посещения на забележителности, свързани с историята, културата и народните традиции. Срок за записване: **25 юни 2010 г.**

www.aubg.bg

За въпроси и допълнителна информация: г-жа Надежда Афендова - координатор на програмата, тел: 00359-73-888212; мобилен: 00359-889-629273; email: Nadia@aubg.bg; www.aubg.bg/BLCH

ЛЕТЕН СТАЖ В ДЪРЖАВНАТА АГЕНЦИЯ ЗА БЪЛГАРИТЕ В ЧУЖБИНА

През 2010 г. Държавната агенция за българите в чужбина ще проведе деветото издание на летния стаж. Инициативата има за цел да запознае младите хора с работата на държавната администрация, да ги мотивира за професионална реализация в системата на държавната администрация. Предлага информация за инициативите и дейността на организациите на сънародниците ни по света. В много държави се създадоха студентски сдружения на младите хора. Стажът е нашето предложение към българските студенти, специализанти, които учат в чуждестранни висши училища. В стажа могат да се включат и български студенти, които проявяват интерес към проблемите на миграцията и имиграцията.

Предлагаме:

- Представяне на нормативно-правната уредба и процедурите за получаване на българско гражданство.
- Информация и дискусии върху състоянието и развитието на българските общности във фокусни държави в Европейския съюз, Северна и Южна Америка, Балканите, Украйна и Молдова.
- Сътрудничество при организиране на инициативи за съхраняването на българската идентичност.
- Самостоятелни задачи по проблемите на миграцията и интеграцията.
- Сертификат за проведения стаж.

Очакваме: Млади хора, които проявяват интерес към работата на държавната администрация, изучават политология, международни отношения, икономика, право и др., владеят чужди езици, имат умения в информационните технологии

Условия и документи за кандидатстване:

- Кандидатите следва да удостоверят, че са студенти или специализанти в чуждестранен или български университет.
- Кандидатите следва да изпратят CV (автобиография) и мотивационно писмо по e-mail, факс или да се представят лично в ДАБЧ.

Краен срок за изпращане: 15 юни. Време на провеждане:

Стажът ще се проведе през месец юли 2010 година.

Контакти: Димитър Карарусинов – Координатор за летните стажове в ДАБЧ

Телефон: 935 06 62, Факс: 935 06 51

e-mail: d.kararussinov@aba.government.bg

ПОЗДРАВИ

На 8 април 2010 год. в семейството на Валентина и Пенчо Маринови се роди Кристина Пенчева Маринова (6lb.15oz., 19 ¼ inches)

За радост на мама, тати и батко Ники малката Криси е много послушна. Пожелаваме ѝ да расте здрава и щастлива.

Бих искала да започна форум на българските лекари в САЩ. От личен опит знам, че да имаш правилната информация навреме е важно условие за успеха в чужбина. Бих искала да установя контакт с български лекари в Детройт.

БОРЯНА НИКОЛОВА, PHOENIX, ARIZONA, Boriana67@aol.com

КАКВО СМЕ ДАЛИ НА СВЕТА?

Прототипът на електронния ръчен часовник или първия напълно нов начин да се показва времето от 500 години насам, е създаден от: **Петър Петров, българин.**

За Петър Петров казват, че е един от най-продуктивните изобретатели през втората половина на XX век. Роден в Берковица на 21 октомври 1919. През 1939 се записва в Чуждестранния легион.

Пленен е от немците и пратен във военнопленнически лагер в Полша. През 1941 се връща в България и става царски офицер. През 1944 отива в Германия и учи инженерство, механика и корабостроене. Тогава построява и първото от своите 60 корабчета. През 1951 се преселва в Канада, след това в САЩ. Работи за американските ВВС.

През 1956 отива в Индокитай. Там е ангажиран в строежите на мостове и електрически централи. Проектира катамаран и се отправя към Мелбърн, Флорида. През 1959 започва да се занимава с космическа техника. От 1963 работи за НАСА по програмата Аполо и ракетата Сатурн. През 1968 започва собствен бизнес.

Компанията му Care Electrics или Кеър илектрикс разработва и първия безжичен сърдечен монитор, използван днес в болниците по цял свят. През 1969 създава прототипа на цифровия електронен ръчен часовник. Точно преди 40 години!

Часовникът е пуснат на пазара през 1971 с марката Пулсар (Pulsar).

През 1975 Петров създава нова фирма. Започва да произвежда компютри за следене на замърсявания.

Нещо интересно:

Електронният ръчен часовник на Петър Петров се е продавал през 1969 за сумата от 2100 щатски долара. Сред изобретенията на Петър Петров са: първият дигитален ръчен часовник, първата компютъризирана система за измерване на замърсявания, телеметрични устройства за метеорологични и комуникационни сателити.

АНТОАНЕТА КРУШОВСКА, www.jenite.net

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В
ДЕТРОЙТ

Phone: 586-219-8710

E-mail: info@bulgariansindetroit.com

Българска
Застрахователна
Агенция Кожухаров

[Можете да коментирате статиите от вестника на нашия форум тук.](#)

Броя подготвиха: Анелия Петрова, Росица Димитрова, Даниела и Велеслав Начеви

Авторите носят отговорност за съдържанието на материалите. Изказаните мнения е възможно да се различават от становището на редакционната колегия.

Ръководителят на Мати България в Детройт д-р Невена Михайлова ни уведоми, че са подадени документи за закриване на организацията. Д-р Михайлова благодари на всички българи, съдействали на Мати България—Детройт през годините.

Фирма "Биляна" (248) 939 0401 - Резервации за самолетни билети, ваканционни пакети, хотел, наемане на кола. Преводи и легализация на документи.

[Абонирайте се за вестника на българите в Детройт тук](#)

Българска Телевизия в Америка

\$19.95 на месец	\$29.95 на месец	\$35.95 на месец
Канал 1, Фен Тв, 7 Дни.	11 Български Тв канала	17 Български тв канала и още нещо

МЯСТО ЗА РЕКЛАМА

Цени за реклама на сайта www.BulgariansInDetroit.com:

За български фирми: \$10 за един месец на сайта и \$10 за един брой на вестника. За американски фирми: \$20 на месец за сайта и \$20 за вестника. Предлагат се отстъпки по договаряне.

Ако намерите рекламодател за интернет-страницата или вестника, получавате комисионна в размер на 20% от цената на рекламата.